
NOTAT

Til: Folketingets Europaudvalg J.nr.: 400.A.5-3-4-328.
CC: Bilag:
Fra: Udenrigsministeriet Dato: 8. april 2008
Emne: EF-Domstolen: Afgivelse af dansk indlæg i C-555/07, Küçükdeveci, om direktivers direkte horisontale virkning og aldersdiskrimination

1. Baggrund

Landesarbeitsgericht Düsseldorf i Tyskland har forelagt tre spørgsmål for EF-Domstolen vedrørende diskrimination på grundlag af alder og EU-rettens indhold og karakter i den forbindelse, herunder i forhold til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebetingelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (beskæftigelsesdirektivet).

Sagen vedrører en kvinde (sagsøger), født i 1978, som havde været ansat som ekspeditionsmedarbejder hos sagsøgte siden den 4. juni 1996. Ansættelsesforholdet var omfattet af de lovbestemte opsigelsesvarsler. Sagsøger blev opsagt den 19. december 2006 med almindeligt opsigelsesvarsel med virkning fra den 31. januar 2007, subsidiært snarest muligt herefter.

Den 9. januar 2007 anlagde sagsøger sag mod sagsøgte ved Arbeitsgericht Mönchengladbach, til prøvelse af lovligheden af opsigelsen. Hun gjorde blandt andet gældende, at opsigelsen først gjaldt fra den 30. april 2007, idet hun ifølge tysk lovgivning havde ret til en forlænget opsigelsesfrist på fire måneder fra udløbet af en kalendermåned, fordi hun havde været ansat i virksomheden i mere end 10 år. Hun gjorde endvidere gældende, at den tyske lovgivnings regel om, at ansættelsesperioder, der er tilbagelagt inden fyldte 25. år, ikke skal tages i betragtning, er i strid med det fællesskabsretlige forbud med aldersdiskrimination og derfor er uanvendelig.

Ved en deldom den 20. november 2007 tog Landesarbeitsgericht ikke stilling, om opsigelsen har virkning fra den 31. januar 2007 eller først den 30. april 2007 og frifandt i øvrigt sagsøgte. Ved kendelse samme dato udsatte retten den del af sagen, der endnu verserer, og forelagde et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

2. Sagens betydning for Danmark

Den danske regerings interesse i sagen vedrører primært det første præjudicielle spørgsmål til Domstolen, som lyder således: ”Er en national lovgivning, hvorefter de opsigelsesvarsler, som en arbejdsgiver skal respektere, gradvist forlænges med stigende anciennitet, dog således at der ikke tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden det fyldte 25. år, i strid med det fællesskabsretlige forbud mod aldersdiskriminering, navnlig med primær EF-ret eller med beskæftigelsesdirektivet?”

Dette spørgsmål er interessant, fordi det rejser det principielle spørgsmål om, hvorvidt direktivbestemmelser kan have direkte virkning i horisontale situationer, og om, hvorvidt der gælder et princip af primærretlig karakter med direkte virkning i horisontale situationer om forbud mod diskrimination på grund af alder i EU-retten. Den konkrete sag og forelæggelseskendelsen udgør efter regeringens opfattelse et godt grundlag for Domstolen til at afklare de tvivls-spørgsmål, som er opstået på grundlag af Domstolens afgørelse af 22. november 2005 i sag C-144/04, Mangold.

Der er på denne baggrund afgivet dansk indlæg i sagen, hvori det gøres gældende, dels at Domstolen bør bekræfte sin faste praksis, hvorefter direktivbestemmelser ikke kan have direkte virkning i horisontale situationer, og dels at der ikke gælder noget primærretligt princip med direkte virkning i horisontale situationer om forbud mod diskrimination på grundlag af alder, hverken på grundlag af artikel 13 i EF-traktaten eller som udslag af den almindelige lighedsgrundsætning i EU-retten eller andre af EU-rettens grundlæggende rettigheder.

Udenrigsministeriet